

עזר ויזמן
— להפגין —

איש־מצפון (יגודה)
— להפגין —

פנתר אברונה
— לחקור —

כאשר שוחרר ממעצרו, הוזמן לשיחה אצל מפקד מרחב ירושלים, סגן-ניצב דניאל בראלי, נחקר על ידו באם יש לו קשרים עם מצפן.

פעילות המשטרה לא הצטמצמה בברדוגו, נקודות גוספות:

● ביום א' השבוע הוזמן אליו בראי לי שניים מפעילי הפנתרים, אליעזר אבר-גיל ופינקל ויגודה (16) «אני האשכנזי הי-יחידי בין הפנתרים. הגעתי אליהם אחרי שאחד מהם נגב לי את התקליטים שלי. את רי שמצאתי אותו, התיידדנו אבל אני לא מצפן-ניק» לדבריהם, נחקרו ממושכות אר-דור האירגון. בראלי לעומת זאת טוען כי הוזמנים לשיחה בגלל שביקשו את הרשיון להפגנה. «רציני לדעת מי הם המבקשים», הסביר לכתב העולם הזה.

מסקנתו הסופית: סירוב להעניק את הרשיון, בגלל עברם הפלילי של המשתתפים העתידיים, «דבר העלול לגרום למהומות» תגובת הפנתרים: «נפגין בלי רשיון».

מצפון

רע

זו אבימך הוא בעל בית-דפוס צנוע במסורת. הוא זה שהופים לפנתרים — חינם — את הכרוז דיו המסעיר. ב-עקבות מעשה זה, הופיע בבית-הדפוס מפ-קד משטרת ירושלים, אברהם תורג'מן, הי-חל מחטט בכל פינות בית העסק — מבלי שהיה בידי וי-חיפוש. תורג'מן נטל איתו כמה כרוזים לדוגמה, עזב את המקום.

שעות ספורות לאחר מכן הגיעו למקום שוטרים אחרים, התחילו מציקים לו, חוקרים אותו בדבר — הרגלי עישון הי-חשיש שלו. «בחינם לא ראיתי חשיש», טוען זו, שאין לו כל תיק במשטרה.

במקביל למקלי הופעל הגור: מזה חוד-שנים ושנים שאנשי מחלקת הסעד של עי-ריית ירושלים, בראשותו של אבנר עמיל, מתריעים על העזובה והמהדלים בתחומם. עתה, במפתיע, אושרו להם תקציבי-ענק ל-מטרה הבלעדית — חיסול גוער השוליים.

כמה מפעילי הפנתרים זכו בטיפול אישי מידי העירייה — שונה לחלוטין מהטיפול לו הורגלו מידי המשטרה: ציארלי בטון (21) למשל מצא את עצמו לומר הפעלת טרקטור אצל קבלן ירושלמי — על חש-בון העירייה. אחרים הופנו למשרד העבור דה לפתע ללימוד קורסים. קבוצה של עש-רת פעילים נוספים קיבלה הודעה כי אם יש להם בעיות — כל מה שעליהם לעשות זה לפנות לעובדת הסוציאלית. הבעיות תפתרנה.

«הם חושבים שעלידי הרברים האלו הם ישחדו אותנו, אומר מרציאנו. אבל אנחנו ניקח את מה שמציעים לנו. בסופו של דבר, אלה הם דברים שמגיעים לנו. אבל לשחר אותנו — אי אפשר».

אבל לנסות אפשר. לשחד — או להפחיד. ונסינות קיצוניים אלו, בתגובה על פעו-לותיהם התמימות למדי של הפנתרים. מצבי-עות רק על דבר אחד:

על מצפונות הרע של המימסד — על חששו שפה מתפתח מרד ודאי סאליב מס-פר 2 — על פחדו שברגע שיעלם המתח הביטחוני, יחדלו דפוקי ישראל השנייה ל-שחוק.

ואולי עוד לפני שיעלם המתח הביטחוני.

תושב ואדי סליב, במרד המפורסם שפרץ בשכונה. הוא החליט אז שני דברים: ל-השתחרר בהוואי ולחלחם באפלייה ש-גרמה למרד.

בלימודיו בירושלים, התפרסם יותר כבעל דיסקוסקים מאשר כלוחם אידיאולוגי. הש-מיץ אותו השבוע אחד מידידיו הטובים: «בבוקר, בטעמו, ברדוגו הוא חירותניק, בצהרים בקפטריה הוא מסגנר בלהט על מצפן, ואחרי הצהריים, בהרצאות, הוא מחי-ליט במי לתמוך בערב בדיסקוסק». «סתם השמצה», מחייך ברדוגו. «מזה 12 שנה שאני צופה התפוצצות מצד עדות המזרח בארץ. בינתיים — הם מסתפקים רק ב-

פעילותה של משטרת ירושלים הסתכמה, עד ערב ההפגנה הגדולה שתוכננה ליום הי-רביעי, בנקודות הבאות:

● מעצרו של אבי ברדוגו: ברדוגו, סטודנט ירושלמי שנה ד' משפטים, דמות ידועה בחיי הלילה של הבירה, מפעיל, תוך כדי לימודיו, את בית התה בבירה. במשך שנה וחצי הפעיל את המקום ללא רשיון — ואיש לא נטפל אליו. עתה, לפתע, התלבשה עליו המשטרה.

הסיבה, לדעת רבים: בית התה הפך למקום מיפגש של הפנתרים, לאחר שברדו-גו עצמו יצר איתם קשרים מטועפים. סגירת בית התה היתה רק השלב הרא-

כך מוקדם, שבועיים לפני תאריך ההפגנה? תבואו יום יומיים לפני ההפגנה. «בטח», הסביר השבוע לכתב העולם הזה אחד מ-ראשי הפנתרים. «ואם הם היו באמת מסתל-קים ובאים לפני ההפגנה, היו אומרים להם שכבר מאוחר מדי עכשיו לבקש רשיון».

אנחנו עכשיו

גוף פוליטי

יום הראשון השבוע, מבלי שידעו עדיין אם אכן יקבלו את הרשיון ל-הפגנה, הפיצו הפנתרים בחוצות ירושלים את הכרוז שהועיק את אורחי העיר להשת-תף בהפגנה. צעד זה, שהצביע על החלטתם הנחושה להמשיך בפעילותם מבלי להתחשב בהפרעות, הכניס להילוך גבוה את פעולות התגובה של המימסד.

היתה זו תגובה היסטורית — והיא הי-תה בלתי מובנת כלל, בהתחשב במה שגרם לה. היא היתה מובנת מבחינה אחרת.

פעילות הפנתרים השחורים, שגרמה ל-תגובת המנגנון השלטוני, היתה לכשעצמה, צנועה ביותר, הסתכמה בעובדות הבאות:

● קבוצת צעירים ירושלמים, בני ישר-אל השנייה, תושבי פרברים שרבים מהם בעלי עבר פלילי, החלו מתארגנים לפני מס-פר שבועות, כגרעינו של גוף פוליטי תחת השם היומני הפנתרים השחורים.

הצעירים לכיוון הפוליטי פעילי מצפן — קבוצת שוליים זעירה, שאיש אינו מאמין בכוחה להפיץ את רעיונותיה במדינה. ● אחדים מבין הפנתרים הופיעו ל-ראשונה בפומבי בעת ההפגנה נגד פעילות משמר הגבול בעזה, כשעמדתם בהפגנה אינה ברורה כלל.

● פעילי הפנתרים הכריזו כי בכוחתם לגלות פעילות פוליטית וחברתית, בשכונות מגוריהם ואחר כך ברחבי ישראל השנייה, משטרתה הלחם בקיפוח העדת והכלכלי.

● בחודשים האחרונים הם הפכו מגוף מתחתי למחצה, שחבריו הקפידו לא להודות — לקבוצה גלוית פנים, שמנהי-גיה מוכנים להודות ולשאת דברם בפומבי. «התאגדנו, ועכשיו אנחנו אירגון פוליטי», קובע סעדיה מרציאנו (21), מראשי פעילי הפנתרים. «אנחנו עומדים להירשם כאגודה עותומאנית, עורך-דיון שלמה שגב מנסח לנו, כרגע — בהתנדבות — את התקנון שלנו. בקרוב נפתח משרד, ושם יוכלו תושבי שכונות לפנות אלינו עם הבעיות. הפנתרים מנהלים מו"מ עם ועדי שכונות העוני בירושלים, כדי לנסות להגיע ליי-פעולה משותפת, פתחו גם באיסוף כספים».

נשק

ללא רשיון

בזאת מסתכמת פעילותם. וועל פעילות צנועה זו — הגיב המימסד בצורה חריפה ביותר. לפחות כאילו היו אלו פנתרים שחורים אמיתיים, נושאי תת-מיקלעים ורימונים.

תגובת המימסד, נוכח תגליתו המזועזעת שהפנתרים אינם חיונין בלהות, אלא גוף ההולך ומקבל מודים ממשיים יותר ויותר מרגע לרגע — התבטאה בהפעלת שיטת המקל והגור: מצד אחד, הופעלה משטרת ירושלים, במקביל נתגלו במפתיע תקציבים מיספוריים.

השואבה שדיוענדנה א גולדה

ירידה. בקופנהאגן בלבר יש 10 אלפים ישראלים. אתה יודע כמה בני ישראל הי-שנייה מביניהם? הם ברחו כי הם לא רוי-צים להיות אורחים סוג ב' בארצם שלהם».

ברדוגו אינו מהסס לדבר בסיגנון הפנתרים: «במקום לדאוג לצעירים בארץ, וואגים ל-עולים. תסתכל על מנחם בגין. הוא בנוי על בני עדות המזרח — ואת מי הוא הולך להציל? את יהדות רוסיה».

שון. זמן מה לאחר מכן נעצר ברדוגו ב-אמצע הלילה, הובא למטה המשטרה. שם מצא כבר את שני עובדיו בבית התה, צבי ניאוזוף (18) ומוריס קביליו (21). סיבת המעצר: חשד בהחזקת נשק ותחמו-רת ללא רשיון.

ברדוגו ושני חבריו הובאו בפני שופט-שלום בירושלים, שם טען התובע כי בידי מידע שאת טיבו הוא יכול למסור באוזני השופט בלבד, וכי המשטרה אמנם לא מצ-אה כל נשק או תחמושת אצל הנאשמים, אך מצפה לעשות כן, הוא ביקש לעצור את החשודים ל-15 יום.

השופט הסכים לתת רק שישה ימים. ברדוגו החליט לערער. יום לפי שעריעורו צריך היה להתברר, שוחרר באורח פלא. המעצר שלי הוא פשוט נסיון להפיל אותי ואת האירגון כולו», טען השבוע ברדוגו. «להציג את כולנו כעבריינים».

נפגין — גם

בלי רשיון

